

Die dertig jaren van ons huwelijk waren voor mij evenveel jaren van intens geluk. Een geluk dat ik voor een zeer groot deel te danken heb aan mijn man, aan zijn vriendelijke aandacht die altijd de gevoelens van de andere op de voorgrond plaatst, en het oneindig geduld dat hij met mij heeft. Zo heeft onze liefde voor elkaar zich kunnen verdiepen.

Dat zich wegcijferen, dat vergeten van zichzelf is voor mij de sleutel tot een gelukkig huwelijk. Vreugde is immers echte vreugde als je ze kan delen met iemand die je graag ziet. En zelfs lijden en verdriet zullen die onderlinge band verstevigen, als ze maar samen worden gedragen. Ook de hardste kern van verdriet bevat, net zoals de lente, steeds een nieuwe belofte van vreugde.'

Uit de boodschap van H.M. Koningin Fabiola ter gelegenheid van Haar 30-jarig huwelijksjubileum, 15 december 1990.

Palais te Brussel

Beste landgenoten,

Met welke woorden kan ik u zeggen hoe diep ontroerd ik ben geweest door uw vele blijken van warme genegenheid voor Koning Boudewijn.

U heeft mij heel dicht bij deze huldeblijken betrekken. Ik denk terug aan de lange rijen van wachtenden die moeite noch ongemak hebben gespaard om de Koning te kunnen groeten.

Ik denk ook terug aan alle vrouwen en mannen die de rouwregisters hebben geleend, aan de indrukwekkende menigte die de Plechtige Mis volgde met haar boodschap van hoop, aan de duizenden onder u die ons zoveel boodschappen van medeleven hebben gestuurd, die ons bloemen brachten of die giften hebben gestort voor verenigingen die ons nauw aan het hart liggen.

Ik hecht eraan ook allen te bedanken die op duizenden verschillende manieren vol toewijding meegeholpen hebben bij de plechtigheden.

Een in liefde met onze Koning Boudewijn, bewaren wij voor u allen, voor altijd, een plaats in ons hart.

Het meeste verbeten dat wij Hem kunnen betuigen is dat wij leven en handelen volgens het voorbeeld dat Hij ons heeft gegeven.

Ik wou dat u zou weten hoe eerbiedig ik u ben en hoe diep uw medeleven mij heeft ontroerd.

Fabiola

Verantwoordelijke uitgever: INBEL

Z.M. KONING BOUDEWIJN

1930 - 1993

Het is evenzeer onontbeerlijk dat onze gezinnen, onze verenigingen, onze samenlevingsverbanden opnieuw oog krijgen voor de fundamentele waarden van onze beschaving: respect voor het gezin, de waardigheid van iedere persoon, solidariteit, rechtvaardigheid en verdraagzaamheid. Telkens de maatschappij het gezicht van deze waarden afwendt, lijdt zij er zelf onder en doet zij anderen lijden.

Toespraak van Z.M. de Koning der Belgen ter gelegenheid van het officieel bezoek aan Nederland, 11 mei 1993.

De familie moet een oord zijn van wederzijds begrip en luisterbereidheid, van wederzijdse steun en solidariteit, van openheid en genegenheid tenslotte.

Een dergelijk gezin plooit zich niet terug op zichzelf. Integendeel, het biedt zijn leden voldoende draagkracht om anderen te helpen, die door het lot niet werden gespaard.

Toespraak van Z.M. de Koning der Belgen ter gelegenheid van de Wereldtop voor Kinderen. Verenigde Naties, New York, 29 september 1990.

Ons land is gunstig gelegen, in het hart van Europa, op de samenvloeiing van twee grote cultuurstromingen die hun stempel gedrukt hebben en nog drukken op ons continent. Dat biedt aan elk van onze medeburgers de unieke mogelijkheid om, vanuit de eigen cultuur, de andere beter te benaderen. Daartoe is allereerst verdraagzaamheid nodig: aanvaarden dat de andere anders is en hem niet beoordelen aan de hand van valse of simpele karikaturen. En er is ook een inspanning nodig om na te gaan en te begrijpen wat er leeft in onze verschillende gemeenschappen en gewesten.

Toespraak van Z.M. de Koning der Belgen ter gelegenheid van de Nationale Feestdag, 21 juli 1984.

Hij hield van de mensen van dit land. Hij was hun Koning en hij wilde Koning zijn van iedereen, ook van hen die kwamen van verre einders, de migranten. Maar zijn nobele hart ging uit naar de in zijn waardigheid gekwetste mens. Hij weerde kleinheid, gaf kracht aan het beleid en tilde de migranten op tot medeburgers. 'Ja, hij is ook onze Koning,' zegden zij.

Paula D'Hondt

Zij die lijden, verteerd als ze zijn door ziekte. Zij voor wie pijn en gebreken dagelijkse realiteit zijn. Zij voor wie de eenzame nachten eindeloos zijn en de dagen van licht té kort. Zij die drager zijn van het AIDS-virus en die bovendien leven met de angst om verbannen te worden uit hun familiale en sociale kring. Voor al die mensen wist de Koning de juiste woorden te vinden, woorden die zin geven aan het leven, die hoop brengen voor de toekomst.

Nathan Clumeck

Hij zei mij: 'We gaan er samen tegen vechten.' Hij wou dat ik een boek schreef. Over slachtoffers van internationale vrouwenhandel. Voor hem één van de humanitaire problemen van deze tijd. Hij bond de strijd aan omdat anderen dat niet deden. Hij wou dat de hele wereld even geschokt was als hij.

Chris De Stoop

The King was fighting against this sex trade. He was standing up for us. He was a real King. I called him my friend. Now we cry again. We lost our friend.

Luz

Dat licht, Sire, dat heet voor U God. Deze God heeft niets abstracts: het is een kindergezicht, de geur van een zomervond, het wonder van een gedeelde liefde, de ogen van Koning Boudewijn als Hij ons zei: 'Ik ben echt blij u te zien !'.

Max van der Linden